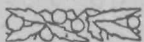

Dne 5. marca 1855 se je našemu cesarju rodio prva hčerka Sofija. A že 28. maja 1857 je vzel Bog mladega angelčka zopet k sebi. Vdan v voljo božjo je pisal nadvojvodi Albrehtu: „Žalosten častim v težki izkušnji s krščansko vdanostjo božjo previdnost.“ In oba, cesar in cesarica, sta šla na božjo pot v Marijino Celje na Štajerskem iskat tolažbe ob bridki izgubi.

Božično drevesce.

(Konec.)

Na niti sem privezoval razne konje, hruške, škafke, punčke in druge medenine, da bi jih potem lahko navezal na drevo. Alešek mi je podal škarje, da sem odstrigaval niti, in Jožek je prinesel v peharju sadja, lepih jabolk in nekaj hrušk v hišo. To je žarelo Alešku in Jožku lice veselja, ko sta gledala vsa darila božičnega drevesca pred sabo.

France se je vrnil. Prinesel je deskico, izdelano natančno tako, kakor sem jo zaznamoval.

Smrekico smo lepo priredili in jo zabili v ploč. Nato smo jo posadili pri peči na klop in navezovali nanjo božična darila. Veliko jih je bilo, in lepa so bila.

Prav do večera smo imeli posla z drevescem. Ko je bilo vse dogotovljeno, smo ga pa posadili za mizo v kot pod jaslice.

V hišo so vstopili oče. Bili so nas veseli in so gledali naše veselje v božičnem drevescu.

Sedli so k mizi in so nas poučili:

»Molitev, pridnost in ubogljivost bodi vaš najvišji vzor, to bo najlepše božično in novoletno drevesce. Tega drevesca se boste veselili v pozni starosti in spomini nanj bodo prijetni. Nikdar se ne boste kesali, ako boste pošteni in če boste prav in dobro delali. Lepo je, če se napravi božično drevesce, še lepše pa, če se isto napravi v svoji duši, v svojih sklepkih.

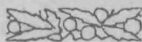
To drevesce bo izginilo, če boste pa vi dobri in pridni, boste na tej poti vztrajali in na tej poti srečno končali. Da boste naloge, ki so vam prisojene v bodočnosti, lahko in prav izvršili, vam je treba pred vsem — pomoči od zgoraj. Šele, če bodete z Bogom začeli in z Bogom končali, bo vaše življenje v resnici življenje, in ne bo se vam treba sramovati.

Bog vam daj v novem letu zdravja in pravega duha!«

Tako so oče končali. Alešku se je na licih bral sklep, da bo pridni in da ne bo nikoli več zaprt — Jožek je sklenil, da se bo kakor doslej, tako tudi v bodoče pridno učil. France si je obljubil, da bo vsekdar ubogal starše, da ga bo imel rad tudi Bog.

Vse te sklepe sem videl — kakor v duši — pri bratcih na sveti večer in nekaj enakega sem trdno sklenil tudi jaz.

Vukovoj.

Ptičkova prošnja.

Zapela je drobna ptičica
in sedla je vrh kostanja:
„Kako je hudobna zimica,
kakó nas grdó preganja!

Nikjer ne dobimo posteljice,
A mraz in glad trpimo;
Oj, deček, natrosi drobtinic nam,
poskrbi za nas na zimo!

Spomladi povrnemo stokrat ti,
ko solnce spet ljubo posveti;
A pomni: za vse, kar si storil dobrot,
plačilo dobiš pri Očeti.

Taras Vaziljev.

